

Літературно-мистецька панорама

У бібліотеці Короленка — виставка фотохудожників

Це щорічна виставка Чернігівської обласної організації Національної спілки фотохудожників України. А обласна бібліотека є незмінним партнером організації.

Прозвітували про рік діяльності фотомайстри Віктор Кошмал, Роман Віленський, Вадим Докторов, Роман Закревський, Ігор Волосянкін, Микола Дульцев, Микола Турчин, Юрій Хромушин, Інна Буглак, Сергій Данілов, Аліна Андреева, Андрій Олексієнко, Вадим Івкін, Загалом представлено 40 робіт: пейзаж, портрет, натюрморт, репортаж.

На виставці були представлені й світліни Валерія Шайгородського — талановитого фотохудожника, в минулому відповідального секретаря обласної організації НСФУ, який, на жаль, пішов із життя 24 липня 2016 року. Фотографії Валерія Миколайовича вражають глибоким філософським змістом.

Ніжинська студентка — лауреат міжнародного конкурсу мистецтв

Магістрантка факультету культури мистецтв, бандуристка Валерія Клапчук повернулася з Першого міжнародного конкурсу-фестивалю мистецтв Stankovich-fest, який відбувся в місті Свалява Закарпатської області.

Понад 600 учасників змагалися в таких номінаціях: музичне мистецтво (вокальний жанр, інструментальний жанр, орні композитори), хореографічне, образотворче мистецтво.

Валерія Клапчук — вихованка класу народного артиста України, професора Миколи Шумського — посіла на конкурсі особливе друге місце та нагороджена дипломом лауреата і спеціальною медаллю.

Прем'єра в театрі ім. Шевченка

11 березня в обласному академічному українському музично-драматичному театрі ім. Т. Шевченка відбудеться показ прем'єрної вистави «Як боги впадуть, то безпечно не буде» сучасної англійської письменниці Сельми Дімітрієвіч.

Постановка — запрошеного молодого режисера Вікторії Філончук. У вересні в Києві відбулися сценічні читання п'яти сучасних британських п'єс, запропонованих Британською Радою в Україні на конкурс для молодих українських режисерів. Заявки на участь у конкурсі подали понад 40 режисерів, за рішенням журі право на постановку якоїсь із цих п'яти п'єс отримали десять театрів, серед них і Чернігівський ім. Т. Шевченка.

Ця п'єса — щиро та дещо гротескне зображення стосунків матері та її дорослої дочки, яке розгортається від чесних, відвертих розмов про повсякденність до істини їхніх непростих стосунків.

Глибоке хвилювання викликає робота акторського дуету — заслуженої артистки України Наталії Максименко і провідного майстра сцени Тетяни Шумейко.

Репертуар театру ім. Т. Шевченка на березень

- 2, четвер: Ніч перед Різдом, за М. Гоголем. 19.00.
 - 4, субота: Комедія про сенс існування, за В. Рудовим. 18.00.
 - 5, неділя: Бука, М. Супонін. 12.00.
 - 5, неділя: Боїнг-Боїнг, М. Камолетті. 18.00.
 - 7, вівторок: концертна програма до 8 Березня. 19.00.
 - 8, середа: Боїнг-Боїнг, М. Камолетті. 19.00.
 - 9, четвер: Назар Стодоля, Т. Шевченко. 16.30.
 - 10, п'ятниця: Відьма, за творами Т. Шевченка. 16.30.
 - 11, субота: Як Боги впадуть, то безпечно не буде, Сельма Дімітрієвіч. 18.00.
 - 12, неділя: Неймовірні пригоди Тузика, Ю. Васюк. 12.00.
 - 14, вівторок: Кумир душі моєї, Д. Фонвізін. 19.00.
 - 15, середа: За двома зайцями, за М. Старицьким. 19.00.
- Довідки за тел: 675-280; каса: 77-44-80 (з 11.00 до 19.00, окрім понеділка).

У Седнів на 100-річчя Тетяни Яблонської

Герою України, лауреату чотирьох державних премій, художниці Тетяні Нилівні Яблонській 24 лютого виповнилося 100 років від дня народження.

Тетяна Нилівна багато років свого життя пов'язала з чудовими краєвидами Седнева. Будинок творчості художника в Седневі, ці місця десятиліттями були джерелом натхнення художниці. Парк, кам'яниця Лизогубів, альтанка Глібова над Сновом — кожному з цих краєвидів Яблонська присвятила десятки етюдів та пейзажів.

Тетяна Яблонська, «Весілля», 1963 р.

Цілоком справедливим було рішення Національної спілки художників України 29 травня 2006 року відкрити пам'ятник видатній художниці саме в Седневі.

Зі спогадів Тетяни Нилівни про Седнів: «У седнівському будинку творчості працювали сотні українських художників. По всіх пагорбах, понад річкою можна було бачити постать із мольбертом. По етюдях, зроблених у Седневі, я колись написала картини — «Літо», «Травень», «Льон», «Юність», «Зимовий день в Седневі», «На фермі взимку», «Стара тепла піч», «Ясний вечір», «Стара оселя» і нескінченні пейзажі... Тут росли мої діти, тепер ростуть онуки. Зараз мені важко ходити далеко, і я майже не бачу ні річки, ні луків, ні пагорбів. Переважно я сиджу на ганочку в глибині старого саду. Зі свого «бабиного трону», як прозвали онуки запламованого олійними фарбами стільця, мені видно великі липи, що ростуть поруч, сад зі старими яблунями, сто-

лики під липами, блакитну веранду. З ганочку, з лавок навколо я написала вже десятки етюдів. Часом здається, що джерело вичерпане, але життя дарує все нові відчуття, все нові варіації.

Цього літа я знову наважилася відвідати старий Лизогубівський парк і намалювати ампірну альтанку, де Глібов написав славнозвісну пісню «Стоїть гора високая». За ті роки, що я не бачила її, гай навколо альтанки розрісся ще більше і зовсім закрив і річку, і долину, по якій вона біжить. Але чари, що надихали Глібова, досі живуть біля неї.

Якось у Седневі я захопилася плетінням із соломи декоративних ляльок. Вони нагадували мені образи якихось праслов'янських оберегів, символів давнини. Я немовби поринала душою у цей прадавній світ. Потім захопилася їх малювати. З'явилися все нові й нові образи. Виникла ціла серія цих оберегів». (Тетяна Яблонська. Каталог виставки, Київ, 1997).

24 лютого шанувальники творчості Тетяни Яблонської приїхали в Седнів, щоб покласти квіти до її пам'ятника на території Будинку творчості, послухати спогади й розповіді про видатну художницю.

Андрій КУРДАНОВ

Така поетична назва!

Володимир Сапон. «Чубарейко небо оре. Щоденникова проза». Чернігів, «Десна Поліграф», 2016.

«Чубарейко небо оре» — така поетична назва книжки щоденникової прози Володимира Сапона. Гадаю, краще чи знайти. А ще вона містить і глибокий міфологічний зміст.

В однойменній новелці автор повідує, що так говорив його односельць із Рудки — дід Леонід. А я от собі думаю: звідки дідові було знати, що в давньокраїнському міфічному баченні жайвір уособлює потугу ранкового сонця, яке стрімко підіймається вгору й «оре небо». А підійнявшись до зеніту, постає уже в образі орла. І починає «орати землю». Саме про це й мовиться у веснянці: «Орел поле поорав, крильцями зволочив, дрібен дощик помочив». Крім того, жайвір має ще назву попелюх, що є одночасно й епітетом сонячного божества, яке тотожне єгипетському Феніксу. Фенікс, як повідує міфічні перекази, згорав на власному полум'ї і відроджувався з попелу. Цей мотив переймає й український казковий епос. Але, на жаль, ми більше знаємо про грецький, єгипетський та інші чужорідні міфічні перекази, аніж свої рідні. Як казав Тарас: «дастьби... Колись будем...».

В оповідці «На Снові-Йордані» Володимир Сапон згадує рядки з «Життя і ходіння Данила» — першого паломницького твору на Русі: «Всім подібний Йордан до річки Снов...». І знов постає для мене загадка: чому мої предки по батькові та їхні односельці з Малою Дирчина називали Снов не інакше як Йордань? Адже вони не бували в Палестині, звісно, не читали Данила Заточника. А в моїй Сахнівці Снов називали, та дехто й досі називає, річкою Слива. І це теж не випадково. Бо ж на Поділлі є річка Сливода, яка впадає в Південний Буг. Очевидно, назва Слива більш первісна. Звідси скорочений варіант — Снов.

Читаючи оповідку «Іномарка «Студебеккер», я нагадав собі, що конструктором цих автомобі-

лів був один із представників відомого дворянського роду Сахновських, який походить із Чернігівщини, Олексій Сахновський. Принагідно скажу, що моє рідне село Сахнівку (донедавно Ленінівка) заснував запорізький козак на ім'я Сахно. А вже його син Василь Сахненко був менським сотником. Нащадки Василя, отримавши дворянський статус, стали Сахновськими.

А ось оповідка «Моя «географія» знову поріднила мене з Володимиром Сапоном. Його дядьки Олексій та Іван перебралися до Мінська, а мої двоюрідна бабуся по матері Параска та двоюрідні тітка Люба й дядько Гриша по матері теж свого часу (ще до війни) перебралися туди, після того як їхнього батька, а його діда Омелька, репресували й розстріляли. А бабуся Параска була більшовичка. За те її страшенно не любив рідний брат — мій дідусь Марко Зубок. Мій брат Михась їздив до Мінська, а мені, на жаль, не випало.

Отож така географія. Світ великий і водночас вузький та дуже близький. Тому й щоденникова проза Володимира Сапона «Чубарейко небо оре» є близькою і захоплюючою.

Микола ТКАЧ, м. Київ

Бліц-інформ

Чернігівському радіоприладному заводу — 50 років

Його історія близька багатьом чернігівцям, адже свого часу на потужному українському підприємстві космічної галузі працювали тисячі працівників.

Нинішній ювілей вирішили відсвяткувати скромно, адже ЧЕЗАРПА переживає не найкращі часи. Але й найгірші, сподіваються, вже позаду. За словами директора Анатолія Свириденка, 2017-ий має стати для підприємства переломним.

Творче село року — Авдіївка

Сосницького району

Завершився всеукраїнський конкурс на звання «Село року 2016» — у рамках проекту «Сільський ревізор».

Мета проекту — порушити проблеми інфраструктури українського села, показати, що воно може бути комфортним місцем для життя. Звання переможця й головний приз у 100 тисяч гривень отримало село Денихівка (Київська область).

За головну нагороду боролися 10 сіл України. Кожне отримало по 10 тис. грн на розвиток, статуетки та звання за номінаціями. Серед номінацій були, зокрема, й такі: «Туристичне село», «Комфортне», «Спортивне», «Екологічне», «Молодіжне». Серед призерів — і Авдіївка Сосницького району, яка отримала звання «Творче село року».

Радіо SVOBODA.FM

змінити потоки мовлення

У зв'язку з останніми покращеннями від Інтернет-провайдера і зміною ним в одностронньому порядку постійних IP-адрес радіостанція SVOBODA.FM змінила адреси потоків мовлення. Тепер нас можна слухати:

- <http://radio.svoboda.fm:5555/128.mp3> — в якості 128 кбіт;
- <http://radio.svoboda.fm:5555/96.mp3> — в якості 96 кбіт.

Радіостанція якісної української музики і розмовних програм **SVOBODA.FM** почала мовити у вересні й уже встигла здобути популярність у Мережі, маючи півтисячі підключень слухачів щодоби і до 150 слухачів одночасно.

У гостях розмовного проекту радіостанції проекту «Вечера на Свободі» встигли побувати видатні поети, політики, громадські діячі, бізнесмени і просто цікаві люди.

Нас можна слухати на популярних радіосервісах, встановлюючи відповідні додатки на свій смартфон:

- <http://tunein.com/radio/SVOBODAFM-s279694/>
- <http://onlineradiobox.com/ua/svobodafm/>
- <https://radio.online.ua/radio/svobodafm/>
- <http://radio.i.ua/svoboda.fm/>

AirBase Radio — окремий радіопроєкт телерадіокомпанії «Свобода.ФМ» для військових, слухати радіостанцію можна за адресою: <http://radio.svoboda.fm:5555/airbase128.mp3> — «Музика, з якою здобувають перемогу!»

SVOBODA.FM

Тролейбус № 5: знову експерименти і зміна маршруту

Багато років тролейбусний маршрут № 5 з'єднував Подусівку і «Хімволокно». Кілька тижнів тому було почато експеримент на маршруті: його скоротили приблизно удвічі. Тобто з вулиці Любецької тролейбус № 5 їхав до головлінійної вулиці, повертав до готелю «Україна» й далі вертався на Подусівку. У цей район міста тролейбус став курсувати частіше, але мешканці Подусівки почали скаржитися на те, що маршрут уже не проходить повз Центральний ринок і неподалік вокзалу. Тому знову відбулася зміна маршруту.

Тепер, коли тролейбус, їдучи з Подусівки, виїздить з вул. Любецької на вул. Мазепи, він повертає не вліво, а вправо: їде повз міський палац культури до площі Перемоги і там (біля танка) розвертається на проспект Перемоги, прямую до Центрального ринку, готелю «Україна» і далі знову на Подусівку.